

POÈTICA S. XV

CORRENT SATÍRIC	VALENCIANA PROSA
<p>Escriptors burgesos Llenguatge planer, viu i dialectal Temes: satírics /humorístics</p>	<p>Estil literari d'un grup d'aristòcrates Estil solemne, artificios, llatinitzant Temes: Mitològics/ Amorosos</p>
Jaume Roig	Joan Roís de Corella
<p>- Metge burgès valencià - Mort el seu pare, la seva mare l'abandona i se'n va a París. - Missogínia</p> <p style="text-align: center;">L'Espill o llibre de les dones</p> <p>- Prefaci: Consell de l'autor cap als homes (i al seu nebot) que desconfiïn de les dones</p> <p>- 1r llibre: Joventut. Aspectes biogràfics.</p> <p>- 2n llibre: matrimoni. Fracassos matrimonials, culpa les dones.</p> <p>- 3r llibre: Salomó. Aquest savi fa una crítica de les dones.</p> <p>- 4t llibre: D'enviudar. Es vol dedicar a la vida contemplativa.</p> <p>* Temàtica: misogínia de l'època (Bíblia/ sermons de franciscans i dominicans. Fa una caricatura de les dones, menys dues (Isabel Pellisser i la Verge Maria)</p> <p>* Estructura: versos apariats tetrasíl·labs * Llenguatge popular i expressions col·loquials</p>	<p>- Aristòcrata - Versos cultes i retòrics - To sincer i personal - inspiració clàssica - Temàtica: religiosa i amorosa</p>
<p>Doncs, dic que totes, de qualque estat, color, edat, lleï, nació, condició, grans e majors, xiques, menors, jóvens e velles lleges e belles, malaltes, sanes, les cristianes, juïes, mores, negres e llores, roges e blanques, quantas són vives, qualssevol sien: tot quant somien ésser ver creen; del que no veen procés de pensa fan, sens defensa ni part oir; per presumir sols, pronuncien: ver sentencien que cert no sabén. Mentint se gaben, sempre varien,</p>	

jamai se rien
sens ficció;
per tració
rien e ploren;
criden que es moren
quan són pus sanes;
si han terçanes
llur mal no colen;
e fingir solen
tenir dolor
per dar color
a ses empreses.
Si són represes,
instruccions,
reprensions,
tot ho refusen!
Mas, molt bé excusen
vicis amats,
e los pecats
d'altri especulen,
e se'n tribulen
com se confessen:
d'aquells expressen
les circumstàncies,
d'aquells han ànsies,
dels seus no es dolen.
Mostren que volen
lo que no els plau:
miren lo blau,
compren de grana;
volen magrana,
raïm demanen;
mas no s'enganen
mai en lo prendre!
Pròdig despendre,
ufanejar,
pus alt pujar
és llur plaer!